

berigtiger: hvad der contant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 18 ff.), er Godseieren berettiget til at vælge, om han vil sagsøge Bonden til Handelens Fuldbyrkelse, eller om han vil have saadan Risikoholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Enke ikke kan fremkomme med nogen ny Begjæring om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 42.

Doer Bonden efterat have givet Godseieren den i § 28 omhandlede Underretning, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er skeet, da gaar ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveindom, som tilkom ham, over til hans Vo, eller, hvis han er gift, til det fælles Vo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Lighed med da om Selveieres Testationsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saa fremt Sagens Afgjørelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forrettningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstvistigheder, der først skulle paakjendes ved Domstolene, eller ved Forrettningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden, ved at lade thinglæse en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu staaer under Forhandling, forebygge, at der fra Godseierens Side foretages nogen vilkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.

Cap. VI.

Om Udredelsen af Omkostningerne ved Taxationsforretningerne.

§ 43.

Samtlige Omkostninger — navnlig Diæter og Reiseogdtgjørelser og de med Indvarslinger forbundne Befølgninger — ved den første Taxationsforretning, blive i Reglen at fordele lige imellem begge Parter. Naar imidlertid

den ene Part ved den foreløbige Forhandling (§ 28) ikke har budet mindre eller fordret mere, end der ved Taxationsforretningen bestemmes, medens den anden Parts Tilbud har afvejet herfra i en saadan Grad, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, bør det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne.

§ 44.

Har Taxationsforretningen været nødvendig ene for at bestemme Pantaverses Ret med Hensyn til Gaarden, bærer Statskassen alle Omkostningerne ved samme.

§ 45.

Forlanges Overtaxation, men der ikke ved denne fremkommer et for den Paaflagende fordelagtigere Resultat end ved Taxationsforretningen, har han at bære de med Overtaxationsforretningen forbundne Omkostninger. Bliwer derimod den første Taxation forandret til den Paaflagendes Fordeel, skulle Omkostningerne ved Overtaxationsforretningen bæres lige af begge Parter. Er det imidlertid Pantaversen, der har forlangt Overtaxation, og denne falder gunstigere ud for ham end Taxationen, da bærer Statskassen Omkostningerne ved Overtaxationen.

§ 46.

I det Tilfælde, som omhandles i § 34, bliver det i et følgende Møde at afgjøre, om den Udeblevne har oplyst tilstrækkelig lovlig Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Paa lige Maade bliver der i de i § 35 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimeligen har havt de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forarsagede forøgede Omkostninger. Alle sige Forøgelser af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saasom ogsaa den i § 25 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.